

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«21» 08 2023 року

Старший слідчий 1 відділу СУ ГУ СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант Желудовський Руслан Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 42023100000000282 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 01.06.2023 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 2, 3, 5, 7 ст. 111-1 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Гриньову Оксану Павлівну, 18.11.1976 року народження, уродженку с. Павлопіль, Маріупольського р-ну., Донецької області, українку, громадянку України, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. 9 травня, 15, кв. 50 яка не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше не судиму,

- про те, що вона обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України – колабораційній діяльності, тобто у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської

Федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоснимим заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 06 квітня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 07.04.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, Російської Федерації на території

Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з початку березня поточного року (більш точна дата в ході досудового розслідування не встановлена) до цього часу, Російською Федерацією тимчасово окуповано територію м. Маріуполь, Донецької області.

З метою створення окупаційної адміністрації в м. Маріуполь Донецької області, за вказівки невстановлених представників РФ, у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, створюються не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації». З метою надання вигляду законності діяльності вказаним структурним підрозділам, керівниками «ДНР» прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- так званою Конституцією «ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- так званою Постановою «Ради міністрів ДНР» «Про введення державних адміністрацій на звільнених територіях Донецької народної республіки» № 32-6 від 08.09.2014, у якій зазначається, що Голови «державних адміністрацій» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням Голови ради міністрів «ДНР»;

- так званим Указом «Голови ДНР «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19.01.2015, відповідно до якого, з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР».

На підставі вказаних документів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на території м. Маріуполь Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим указом ватажка терористичної організації «ДНР» «Про адміністрацію м. Маріуполя» № 108 від 31.05.2022 незаконно створено місцеву адміністрацію «ДНР» – адміністрацію м. Маріуполя, так званим указом ватажка терористичної організації «ДНР» «Про голову адміністрації м. Маріуполь» № 123 від 06.04.2022 Іващенко Костянтина Володимировича призначено головою так званої «адміністрації м. Маріуполь», розташованої за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, Центральний район, пр-т Металургів, буд. 84б.

В подальшому, у невстановлений період часу, але не пізніше 19.05.2023 на території окупованого м. Маріуполь в окупаційній адміністрації держави-агресора створено так зване Муниципальное бюджетное образовательное учреждение «средняя школа №41 города Мариуполя».

В свою чергу Гриньова О.П., розуміючи, що школа має продовжувати надавати освітні послуги за українським законодавством, діючи умисно, з метою завдання шкоди Україні, реалізуючи рішення та дії держави-агресора, спрямовані на організацію освітнього процесу, впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених рф територіях Донецької області, добровільно погодилася на пропозицію невстановлених представників так званої «адміністрації м. Маріуполь», щодо незаконного проголошення її «директором» «Муниципального бюджетного образовательного учреждения «средняя школа №41 города Мариуполя».

Усвідомлюючи все вищевикладене, а також злочинний характер та суспільну небезпечність своїх дій, діючи з прямим умислом, не пізніше 19.05.2022, більш точна дата в ході досудового розслідування не встановлена, Гриньова О.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території – м. Маріуполь, Донецької області, реалізуючи свій злочинний намір, з метою впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених рф територіях Донецької області, а також з метою вчинення умисних дій, спрямованих на руйнування загальної системи освіти, як фахової української, тобто державної освіти в цілому – не маючи законних підстав та повноважень, особисто здійснювала підбір вчителів, які будуть працювати в так званій школі від окупаційної влади.

Крім того, Гриньовою О.П., проводився прийом учнів до так званого «Муниципального бюджетного образовательного учреждения «средняя школа №41 города Мариуполя» на 2023 навчальний рік за стандартами освіти держави-агресора з загальним застосуванням російської мови.

Разом з тим, відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі - закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові російської федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови російської федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт - сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти основної загальної освіти (5-9 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 287 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования» (зарєєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 № 64101) (далі - ФГОС № 287). Згідно з п. 32.1 цього стандарту, до навчального плану входять наступні обов'язкові для вивчення учбові предмети: російська мова, Література, Рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, Рідна література, Іноземна мова, Друга іноземна мова, Математика, Інформатика, Історія, Суспільствознавство, Географія, Фізика, Хімія, Біологія, Образотворче мистецтво, Музика, Технологія, Фізична культура, Основи безпеки життєдіяльності. Навчальний предмет «Математика» предметної галузі «Математика та інформатика» включає навчальні курси «Алгебра», «Геометрія», «Вірогідність і статистика».

Відповідно до п. 15 цього стандарту програма основної загальної освіти, у тому числі адаптована, реалізується державною мовою російської федерації.

Стандарти середньої освіти (10-11 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 17.05.2012 № 413 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования» (зарєєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.07.2012 № 24480) (далі - ФГОС № 413). Згідно з п. 18.3.1 цього стандарту, учбовий план середнього середньої загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних учбових предметів на базовому та поглибленому рівні: російська мова, Література, Рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, Рідна література, Іноземна мова, Друга іноземна мова, Математика,

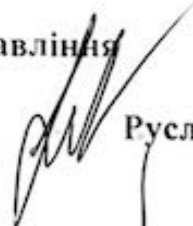
Інформатика, Історія, Суспільствознавство, Географія, Фізика, Хімія, Біологія, Фізична культура, Основи безпеки життєдіяльності.

Так, Гриньова О.П., з метою реалізації свого кримінально-протиправного наміру, направлено на здійснення дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти, визначених «Федеральным законом «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ, отримала в окупаційній адміністрації держави-агресора навчальні підручники російською мовою за освітньою програмою рф, які відповідно до змісту та довідкових відомостей, зазначених у них, відповідають стандартам освіти держави-агресора, зазначеним у ФГОС № 287 та ФГОС № 413, та забезпечила видачу вказаних підручників учням для здійснення навчання за освітньою програмою рф.

Крім того, Гриньова О.П., використовуючи становище директора Муниципальное бюджетное образовательное учреждение «средняя школа №41 города Мариуполя» організувала розміщення в навчальному закладі прапорів російської федерації, а також іншої символіки, спрямованої на впровадження російських стандартів освіти в навчальному закладі.

Таким чином, Гриньова Оксана Павлівна обґрунтовано підозрюється в колабораційній діяльності, тобто у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області

Руслан ЖЕЛУДОВСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу
Київської міської прокуратури
«31» 08 2023 року

Бажена АНПІЛОВА